

Disertační práce se zabývá výkladem 1 Kr 13, „zvláštního oddílu Písma“ v jeho bezprostředním i širším literárním kontextu a to z hlediska jeho hlavního tématu, jímž je volání muže Božího z Judska „Slovem Hospodinovým“ proti oltáři v Bét-elu, který učinil Jarobám. V této souvislosti je v práci přinesen nový pohled na identitu tohoto oltáře, totiž jako na novostavbu, kterou vrcholila Jarobeáмова kultická inovace a zřízení nového kultu. Tato skutečnost je zhodnocena v závěru příběhu tohoto volání proti oltáři v 2 Kr 23,15-20. Ve světle hlavního tématu jsou zpracováni a vyhodnoceni další aktéři příběhu a jejich role: muž Boží z Judska a starý prorok z Bét-elu. Jejich postavy a prorocká konfrontace jsou zkoumány z hlediska platnosti (nevratnosti) a dynamiky provolaného Slova Hospodinova proti oltáři. Práce reflektuje vztah mezi adresátem volání Slova Hospodinova (oltář) a tím, kdo proti oltáři Slovem Hospodinovým volá (muž Boží). Muž Boží, který poslušně vyřídil Slovo Hospodinovo oltáři, ale nedostal téměř Slovu ohledně způsobu jeho vyřízení, se dostal pod soud Slova Hospodinova jako oltář v Bét-elu. Příběh tak demonstuje, že ve službě Slova Hospodinova platí především přesná poslušnost Slova Hospodinova, a přináší exemplární svědectví, co znamená být služebníkem Slova, který jedná a mluví „Slovem Hospodinovým“. Zároveň konfrontaci obou prorockých postav práce detailním rozbořením textu představuje jako jedno veliké drama, v němž je demonstrována spolehlivost Slova Hospodinova proti oltáři na pozadí profilu jednotlivých postav. V příběhu těchto postav jsou zakódovány hlavní motivy problematiky pravdivého a lživého poselství a obě postavy slouží jako role a typy prorockých postav. V závěru práce je vystižen způsob naplnění Slova Hospodinova i bez vědomí jeho exekutora a tím vyzdvižen motiv moci a svrchovanosti Slova Hospodinova.